

FUND VED KIRKEN

I foråret 2011 blev der ved Sønder Omme kirke fundet et par små metalplader, som viste sig at bære på en lang historie. Den ene af pladerne bar en indskrift, som man umiddelbart kunne læse, og året 1668 indgik i indskriften. Så vi rettede en henvendelse til museet og spurgte, om det var noget de ønskede at få registreret? Det var det, og museet har også sørget for, at begge plader er blevet konserverede, så de nu fremtræder som en tydelig hilsen fra 1600-tallet. Begge plader er knyttet til livet, der er blevet levnet århundreder før os på herregården Juellingsholm tæt ved Sønder Omme.



Den ene plade er uden indskrift, men består af adelsslægten Juels våbenskjold. Denne plade anses for at være den ældste, da familien Juel besad Juellingsholm fra ca. 1579 til 1638, hvor gården skødes til Mogens Juels svoger Christoffer Friis. Pladen har været fastgjort til noget andet. Slægten Juel har sat sig mange spor i vores kirke og på vores egn. Det kan der vises og fortælles mere om, og det bliver der lejlighed til (se s. 5).

Den anden plade er oval og ca. 25x15 cm. Materialet er metalblik, formentlig en kobberle-



ring af ca. 2 mm tykkelse. I kanten ses et blomstermotiv, hvilket er meget almindeligt for kisteplader fra denne periode. Indridset ses følgende indskrift: *"herunder hviler jomfru Annæ Elisabeth Rostroup, som var erlig og velbyrdig mand Hans Rostroup til Jullingsholm og frue Elisabeth Friis deres datter som blev født anno 1668 den 26. september og døde hun samme år den 1. december. Sjælen er i Guds hånd og støvet kommen til i orden som hun er tagen af. Gud forlene hende med alle Guds udvalgte en glædelig opstandelse på dommens dag"*

Pladen har været naglet fast på et kistelåg med jernnagler, hvis rester er synlige seks steder rundt i kanten af pladen.

Elisabeth Friis er datter af Christoffer Friis, som omtales ovenfor. Elisabeth Friis og hendes mand Hans Rostrup har i 1663 eller 1667 overtaget gården, og det unge par har ifølge kistepladen mistet et spædbarn i september 1668.

En sorg har det været, men også troværdigt at se, at det unge par nu fortrøstningsfuldt har lagt det, de ikke kunne gøre mere ved, i Guds hånd og tilmed i en forventning om, at her ender det godt: i en glædelig opstandelse.

Dejligt at møde gamle troværdige ord. I den tro falder alt på plads. Og som Kingo fra den samme tid skriver, ja kun 6 år efter:

*Du bedst min tarv og trang,
o Herre, kender,
tilmed er lykkens gang
i dine hænder,
og hvad mig tjener bedst i hver en måde,
du det tilforne ser:
Min sjæl, hvad vil du mer?
Lad Gud kun råde!*

DDS 743 v.7

Elna Lasthein